

Kamervragen

In onze Tweede Kamer blijkt bezorgdheid te bestaan ten aanzien van accountancy en met name ten aanzien van het Nederlands Instituut van Registeraccountants. In het bijzonder gaat de bezorgdheid uit naar de verhoogde drempel voor het bijeenroepen van een ledenvergadering. De bezorgde kamerleden houden daarbij rekening met een samenspanning van de grote kantoren. Bij wijze van spreken 'per definitie' kan dat ene grote kantoor makkelijker over de benodigde hoeveelheid handtekening beschikken dan dat ene kleine kantoor. In het verlengde daarvan zien de bezorgde kamerleden zelfs een schisma opduiken. Dat zou logischerwijze dan een schisma zijn dat zich manifesteert langs de grenzen van groot en klein.

De gestelde vragen hebben de aandacht van het NIVRA gekregen en op zijn beurt maakt het NIVRA zich bezorgd over de kennis die bij de bezorgde kamerleden over het NIVRA bestaat, althans voor zover die kennis blijkt uit de vragen zoals zij zijn geformuleerd.

Volgens het aloude spreekwoord lijden wij het meest van het lijden dat wij vrezen. Natuurlijk is het jammer dat kamervragen niet helemaal kloppen. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de afgenomen vormelijkheid aldaar en wat dit betreft: kennelijk onder het motto dat we best weten wat er wordt bedoeld. En dat is dan nog waar ook. Voor wie de kamervragen (niet) heeft gelezen: bij vraag 3 wordt gesuggereerd dat accountantskantoren lid (kunnen) zijn van het NIVRA, terwijl het de natuurlijke personen zijn, en niet anders. De formulering van de vraag gaat aan die beperking voorbij. Maar de vraag betreft nu juist de organisatie van het accountantsberoep waarin zeer grote kantoren naast zeer kleine kantoren voorkomen. Het is zoiets als in onze Tweede Kamer: de personen zijn gekozen, maar de partijen bepalen de standpunten. Een kamerlid dat zijn/haar partijstandpunt niet volgt, geldt al gauw als dissident. Tegen die achtergrond is de kamervraag, zoals die is geformuleerd juist nadrukkelijk adequaat.

Het bijeenroepen van een ledenvergadering is een instrument van de democratie waarop we zuinig moeten zijn. Verhoging van de drempel is - zo gezien - een aantasting van een democratisch recht. De vraag doet zich voor of met de verhoogde drempel de democratie nog een 'voldoende' krijgt. En de vraag doet zich voor of de lagere drempel zal leiden tot misbruik. Voor zover mij bekend, is van dat laatste niet gebleken. Daarmee vervalt de redelijke grondslag voor verhoging van de drempel. Maar het NIVRA is in ledental aanmerkelijk gegroeid, en de lage drempel van vroeger zou niet meer passen bij dat grote NIVRA. Hiervan uitgaande, zou het de voorkeur verdienen om een bepaald percentage af te spreken.

Als er een schisma komt, gaat het om verhoudingen waarbij het NIVRA bijna 50/50 is verdeeld. Bij zulke grote groe-

pen houd je met een hogere drempel een schisma niet tegen. Die hogere drempel is geen erg scherp wapen. Misschien is daarom met die verhoging ingestemd. Het is niet een echt relevant ding. Ook daarom moeten die kamervragen op een andere manier worden gelezen. Het begint met de flauwe vraag aan een lid van de regering of hij een bepaald artikel heeft gelezen. Als hij eerlijk is, zal hij als antwoord geven: "Tot u daarnaar vroeg, had ik het niet gelezen. Maar u vraagt mij naar de mogelijkheid van een schisma. Dat is "another cup of tea" ". De kamervraag naar het artikel en de kamervraag naar de hoogte van de drempel - hoe krom ook geformuleerd - mogen het zicht op de vraag naar het schisma niet wegnemen.

Wat het schisma betreft:

- we zijn allemaal registeraccountant. Door te scheuren raakt de helft zijn RA-titel kwijt. Het zou interessant kunnen zijn om te bedenken welke helft dat is;
- beide segmenten hebben bij een schisma veel te verliezen;
- het NIVRA weet dat de leden een pluriform gezelschap vormen en stemt het beleid daar op af.

Dat zijn niet de omstandigheden die een schisma bevorderen. Onder deze omstandigheden komen de kamervragen er inhoudelijk op neer dat in ons parlement bezorgdheid bestaat over de vraag of het desbetreffende beleid evenwichtig is. Elementen in dat beleid zijn onder andere de volgende: hoogte contributie - dienstverlening NIVRA - bevoegdheden RA - permanente educatie - bestuurlijke representatie - opleiding - concurrentie. Maar misschien ben ik dan al bezig met het antwoord van de staatssecretaris. **An**

Joost Groeneveld, directeur Wingman Business Valuators BV, Dordrecht/Leidschendam